

عنوان مقاله:

استراتژی بهینه سازی پرتفو به روش کلی با چارچوب نظام مند

محل انتشار:

دوازدهمین کنفرانس بین المللی مدیریت، حسابداری و توسعه اقتصادی (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسنده:

سروش حقی - کارشناسی ارشد مهندسی مالی، دانشگاه فیروزکوه، ایران

خلاصه مقاله:

هدف از انجام این پژوهش بررسی بهینه سازی پرتفو به روش کلی بر اساس چارچوبی نظام مند با برنامه ریزی محدیمی باشد. در این پژوهش، جامعه آماری شامل شرکت های پذیرفته شده در بورس اوراق بهادار تهران می باشد. با استفاده از روش نمونه گیری تصادفی ۱۴۵ شرکت از تعداد کل شرکت های بورس مشخص گردید، و در نهایت ۱۰۵ شرکت که شرایط مورد نظر در این پژوهش را دارند به عنوان حجم نمونه انتخاب گردیدند. نتایج آزمون فرضیات نشان داد که بین حد اکثر کردن بازده لگاریتمی مورد انتظار با توجه به سطح ریسک، بین حداقل رساندن ریسک مورد انتظار با توجه به سطح بازده لگاریتمی مورد انتظار و همچنین بین حد اکثر کردن بازده تعدیل شده ریسک با استفاده از بازده لگاریتمی، بر اساس ایده شارپ، تفاوت معناداری وجود دارد. به عبارت دیگر می توان گفت که بین حد اکثر رساندن یک تابع ابزار ریسک گریز یا توجه به پارامتر ریسک گریزی همبستگی وجود ندارد. نتایج آنها نشان داد که این مدل از نظر تئوری های مطلوبیت اقتصادی سرمایه گذار دچار یک نقص عمده بوده و به دلیل عدم اندازه گیری نوسانات مثبت، مطلوبیت اقتصاد حركات صعودی قیمت دارایی ها را در نظر نمی گیرد. لذا در آخرین پژوهش های بهینه سازی پرتفوی، مدل ریسک نامطلوب-پتانسیل مطلوب (Lpm-Upm) ارائه گردید که این مدل از نظر مطلوبیت دارای پشتوانه ی تئوریک قوی نظیر تئوری چشم انداز و تئوری مطلوبیت اقتصادی ون نیومن و مورگنشترن می باشد. مزیت چارچوب برنامه نویسی محدب منظم این است که به آنها یک راه حل دقیق می دهد که به جای یک راه حل تقریبی که فقط لحظه های اول و دوم را در نظر می گیرد، همه لحظات را در نظر بگیرد.

کلمات کلیدی:

بهینه سازی پرتفو، روش کلی، برنامه ریزی محدب، بورس اوراق بهادار

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/2025029>

